

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτώμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

Ἐίχαμεν ὁμιλήσει διὰ τὴν ἔκφρασιν ἐκεῖνην τοῦ Νοῦ τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν αἰθερικότητα, ζωϊκότητα. Ὄταν λέγω αἰθερικότητα, ζωϊκότητα, ἐννοῶ τὸ διπλοῦν αἰθερικότων τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος.

Ζωϊκότης εἶναι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ αἰθερικοῦ μας σώματος εἰς ὁποῖον ὀνομάζομεν καὶ δημιουργικὸν αἰθέρα. Ὄστε ὅταν λέγωμεν ζωϊκότητα, προτιμῶ τὴν λέξιν αὐτὴν παρὰ τὸ ζωϊκότης, εἶναι ἡ δημιουργικὴ ἔκφρασις τῆς αἰθερικότητος αὐτῆς μέσον τῆς ὁποίας τὸ ἉΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, κτίζει τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα καὶ τὸ συντηρεῖ.

Ἐίχομεν πεῖ ὅτι αὐτὴν τὴν ἰδιότητα τοῦ αἰθερικοῦ σώματος μας θὰ τὴν γνωρίσωμεν τελευταῖα, παρ' ὅλον πού ὁ κοινὸς ἄνθρωπος καθημερινῶς ἐπιδραῖ ἐπ' αὐτῆς εἰς βάρος τῆς υἰείας του. Θὰ τὴν γνωρίσωμεν ^{εἰς}τελευταῖα, διότι πρέπει πρὶν ἀπ' αὐτὴν νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἰδιότητα ἐκεῖνην πού λέγομεν, κινητικὸν αἶθερα, αἰσθησιακὸν αἶθερα καὶ ἀποτυπωτικὸν αἶθερα. Ἐίχαμεν ὁμιλήσει σὲ προηγούμενα μαθήματα, καὶ εἴχαμεν πεῖ ὅτι ἰδιότης τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ, τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος δὲν εἶναι μόνον τετραπλὴ εἶναι πολλαπλὴ, ἀλλὰ ἡμεῖς θὰ γνωρίσωμεν τὲς τέσσαρις αὐτῆς ἔκφράσεις, ἐκδηλώσεις τῆς αἰθερικότητος. Ἡμεῖς δὲν θὰ πρέπη νὰ ἐπεμβαίνωμεν εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ εἰς τὸ νὰ κτίσῃ καὶ νὰ συντηρήσῃ τὸ παχυλὸν μας ὑλικὸν σῶμα. Ὄταν δὲν ἐπεμβαίνωμεν τότε τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα θὰ χαίρῃ ἄκρας υἰείας. Θὰ ἀρχίσωμεν τὴν μελέτην μας ὅπως εἶπαμεν ἐνσυνείδητα ἐπὶ τοῦ λεγομένου αἰσθησιακοῦ αἰθέρος, ὑποσυνείδητα τοῦ ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος, καὶ κινητικοῦ. Γιατί λέγω ὑποσυνείδητα; Διότι αὐτομάτως τὴν ὥραν ποῦ θὰ κάμνωμεν εἰς τὴν ἐνδοσκοπήσιν μας τὴν λεγομένην συγκεντρώσιν σὺν διάφορα ἀντίστοιχα, αἰθερικοῦ ὑλικοῦ μας ὄργανου, ἀποτυπώνεται στὴν μνήμην μας ἡ πρᾶξις αὐτῆ, καὶ ἡ ἐμπειρία πού σιγά σιγά κερδίζεται. Εἶπα ὑποσυνείδητα ἂν μελετήσετε καλῶς θὰ δῆτε ὅτι πραγματικὰ ὑποσυνείδητα κατ' ἀρχὴν γίνεται ἡ καταγραφή αὐτῆ τῶν ἐμπειριῶν καὶ τῆς προσπάθειάς μας.

Κινητικὸν αἶθερα: Θὰ τὸν γνωρίσωμεν τώρα ὑπὸ δύο μορφάς τὴν γνωστὴν ἐργασίαν τοῦ Κινητικοῦ Αἰθέρος, νὰ κινουῖται, μέλη τοῦ σώματος μας, τὸ ὁποῖον ἔργον ὑποσυνείδητα ἔχει γνωρίσῃ ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ βρέφος, τώρα ὅμως θὰ γνωρίσωμεν τὸν Κινητικὸν αἶθερα ἐντὸς τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος, μεταφερόμενοι μέσον τῆς συγκεντρώσεως μας, ἀπὸ τὸ ἓνα κέντρον, ἓνα δίσκο αἰθερικό, εἰς τὸν ἄλλον, εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικό τὸ ἀντίστοιχο τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος. Θέλω αὐτὸ νὰ γίνῃ ἀντιληπτό. Μεταχειριζόμεθα τὸν Κινητικὸν Αἶθερα ἐντὸς τοῦ ὑλικοῦ σώματος, καὶ ὄχι εἰς τὸ νὰ κινήσωμεν μέλη, ὄργανα, τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος.

Ἐπαναλαμβάνω ἕως τώρα, ἔχομεν γνωρίσει ὑποσυνείδητα νὰ κάμνωμεν χρῆσιν αὐτῆς τῆς μορφῆς τοῦ Αἰθέρος, σὺν νὰ περπατοῦμεν, νὰ κινουῖμεν τὰς χεῖρας μας δι' ὀρισμένην ἐργασίαν κλπ., κλπ.

Τὸν κινητικὸν Αἶθερα, τὸ ἉΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ μέσον τοῦ δημιουργικοῦ Αἰθέρος τὸν χειρίζεται σὺν νὰ μᾶς δίδῃ τὸ φαινόμενον τῶν εἰσπνοῶν καὶ ἐκπνοῶν, σὺν νὰ μᾶς δίδῃ τοὺς παλμοὺς τῆς καρφίας τῆς ὑλικῆς καρδιᾶς, τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος τὴν ἔκκρισιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν διαφόρων ὑγρῶν ὁμοιοῶν ἐντὸς τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος καὶ πολλῶν ἄλλων ἐργασιῶν ἐντὸς τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος. Θέλω νὰ ὑπέσωμι δὲν ἐρώτησιν τώρα. Ὄταν ἀρχίσῃ ἓνα ἐρευνητῆς τῆς ἀληθείας, ἐνσυνείδητα πλέον τὴν ἐργασίαν δηλαδὴ νὰ προσηλθῆται ὡς προσωπικότης ἐντὸς τοῦ αἴκου τῆς, τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, τοῦ αἰθερικοῦ φυσικῆ ἀντίστοιχου τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, φυσικὰ μέσον τῆς συγκεντρώσεως αὐτῆς μεταχειρίζεται τὸν Κινητικὸν Αἶθερα, αὐτῆ ἡ ἐργασία τῆς προσωπικότητος ἢ ἐνσυνείδητης ἐργασίας ἢ ἀρχῆς πού θὰ ἔλεγα τῶν γυμνασμάτων αὐτῶν, γίνεται ἀντιληπτὴ ὑπὸ τοῦ ἐντὸς ἡμῶν εὐρισκομένου ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ἢ ὄχι;

Ἀσφαλῶς. Τὸ ἉΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ μέσα σὶνὸν κάθε ἄνθρωπον γνωρίζει ἐν τῇ θεῖα Πανσοφίᾳ καὶ Κυριότητι του, γνωρίζει ὄχι μόνον αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ κάθε τι, κάθε λογισμόν, κάθε ἐπιθυμίαν, κάθε κίνησιν, κάθε ἔκφρασιν τῆς προσωπικότητος. Ἡμεῖς ὡς ἄνθρωποι, κοινοὶ ἄνθρωποι, δὲν γνωρίζομεν τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ἐντὸς ἡμῶν, ἐντὸς τῶν ὑλικῶν μας σωμάτων, ὅμως ΕΚΕΙΝΟΣ, γνωρίζει; τόσον

ΑΥΤΟΣ ὅσον καί οἱ διάφορες τάξεις τῶν Ἀγγέλων καί προϋσταμένων Ἀγγέλων τῶν σπαι-
χειῶν, τά ὅποια ὑπακούουν εἰς τήν Ἀγιοπνευματικὴν προσταγὴν καί βούλησιν, στό νά
κτίσουν τό παχυλόν ὑλικό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, ὄχι μόνον νά τό κτίσουν, νά τό συντηροῦν
νά τό μεγαλῶνουν. Αὐτὴν τήν ἐργασίαν πού γίνεται ἐντὸς τοῦ ὑλικοῦ σώματος, θέλω στόν
διαλογισμόν σας νά τήν γνωρίσετε, νά τήν μελετήσετε. Εἶπα ὅτι, θά ἀρχίσωμεν τήν ἔρευ-
νάν μας ἐπὶ τοῦ αἰσθησιακοῦ Αἰθέρος, δηλαδή, νά αἰσθανώμεθα ὅτι εἴμεθα συγκεντρωμέ-
νοι σ' ἓνα σημεῖο τοῦ Αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου πού ἀντιστοιχεῖ σέ κάποιο ὄργανο τοῦ πα-
χυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, καί αὐτὴ εἶναι ἐργασία ἐπὶ τοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου τοῦ πα-
χυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. Ἐργασία ἐπὶ τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος, τοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοι-
χου τοῦ ψυχικοῦ σώματος; τί ἐργασία εἶναι; Πρώτην φοράν τώρα πλησιάζομεν στό θέμα
αὐτό. Ἀσφαλῶς δέν εἶναι ἐργασία ἐπὶ τῶν τριῶν διαστάσεων, εἶναι ἐργασία ἐπὶ τῶν συν-
ναισθημάτων, θά μεταφερώμεθα μέσον τοῦ Νοητικοῦ σώματος στό Ψυχικόν σῶμα, καί μέσον
τοῦ Αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου τοῦ Ψυχικοῦ σώματος, θά κινούμαστε, ὄχι τώρα ἐπὶ ὀρισμένον
σημεῖου ἀλλά ἐπὶ ὀρισμένων ψυχοηθικῶν καταστάσεων. Κίνησις δέν εἶναι κι' αὐτή;
Καί τό νά αἰσθάνομαι ὅτι κινούμαι μέσα εἰς τόν χρόνον ὄχι τῶν χώρων τώρα - εἴμεθα
πέραν τοῦ χώρου τώρα - καί νά γνωρίσω καταστάσεις συναισθήματα, νά διορθώσω ψυχο-
νοητικούς κραδασμούς, πού ἔχουν ἤδη γίνει ἔλξις; νά εἴπωμεν τώρα ὅτι θά ἀρχίσωμεν
νά κινούμαστε μέσον τοῦ Κινητικοῦ καί Αἰσθησιακοῦ Αἰθέρος τοῦ Ψυχικοῦ μας σώματος
εἰς τό ὅτι θά λέγαμε ὑποσυνείδητο Νοῦ, εἰς τό λεγόμενον ὑποσυνείδητο; Ἀσφαλῶς. Παρ' ὅ-
λο πού ἡ ἐργασία τῆς συγκεντρώσεώς μας πάνω στό αἰθερικόν ἀντιστοιχείον τοῦ παχυλοῦ
ὑλικοῦ σώματος, θά εἶναι, τόσον ὑπό τήν ἔννοιαν τοῦ χώρου καί χρόνου, ἡ ἀποτύπωσις
τοῦ κάθε τι εἰς τό λεγόμενον ὑποσυνείδητο, ἡ καταγραφή ὅπως εἶπα καί προηγουμένως,
ἡ χρῆσις τοῦ λεγομένου ἀποτυπωτικοῦ Αἰθέρος, θά εἶναι ὑποσυνείδητος.

Ὅμως τώρα θά εἰσέλθωμεν εἰς τό λεγόμενον ὑποσυνείδητο, ἐνσυνείδητος, τόσον
χρῆσις τοῦ Κινητικοῦ, Ἀποτυπωτικοῦ καί Αἰσθησιακοῦ Αἰθέρος ἐπὶ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος
μέσον τοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου του, ἐπαναλαμβάνω, θά εἶναι μιὰ ἐργασία ἐντὸς μὲν
τοῦ χρόνου, ὄχι ὅμως μέσα εἰς τόν χώρον ἀλλά μέσα σέ καταστάσεις.

Οἱ σημερινοὶ ψυχολόγοι καί ψυχίατροι ἀποτυγχάνουν εἰς τό ἔργον των διότι
ζητοῦν νά ὑπεισέλθουν εἰς τό ὅτι θά ἔλεγαν ὑποσυνείδητο ἀπό πολύ πολύ χαμηλό, ἐνῶ
θά πρέπη νά κατέλθουν ἀπό πολύ πολύ ὑψηλά. Δέν θά ὀμιλήσωμεν στό μάθημα αὐτό τί
εἶναι κίνησις, τί εἶναι ἡ χρῆσις τοῦ Κινητικοῦ αἰθέρος, αἰσθησιακοῦ αἰθέρος, ἀποτυ-
πωτικοῦ αἰθέρος, εἰς τό αἰθερικόν ἀντιστοιχείον τοῦ Νοητικοῦ σώματος. Θά ἐξαντήσωμεν
πρῶτον τήν μελέτην μας ἐπὶ τοῦ θέματος πού ἔχομεν ὀμιλήσει, πολύ ὀλίγοῦ ἔχομεν ἤδη
ὀμιλήσει καί πολύ πολύ πολλά, θά πρέπη νά γνωρίσωμεν ἐμπειρικά.

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

Εἰσερχόμεθα εἰς χώρον Ἱερόν. Τόσον τό παχυλόν σας ὑλικόν σῶμα ὅσον καί τό
Ψυχικόν καί τό Νοητικόν σῶμα εἶναι μέρη τοῦ Ναοῦ τοῦ ΘΕΟΥ, ὁ ὅποιος ἔκτισε, κτίζει
καί συντηρεῖ καί ἔχει ἐπιτρέψη Θεῖα χάριτι εἰς τήν σκιάν τοῦ πραγματικοῦ σας ἑαυτοῦ
τῆς προσωπικότητος, νά ζῆ, νά μεγαλῶνῃ, νά ἀναπτύσσεται μέ ἀπώτερον σκοπόν νά τε-
λειωθῆ, νά ἐξέλθῃ ἀπό τά σκότη τῆς ἀγνοίας γιά νά εἰσέλθῃ μέσα στό φῶς τῆς γνώσεως,
τῆς σοφίας καί ἀργότερα μέσον τοῦ Νοητοῦ της μέρους εἰς τήν λύτρωσιν.

"Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".